

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף מ"ד ע"א

פרשת בראשית

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (מ"ג ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דְּהִיכְלָא דָא הוּא אֲתֵר מְתַקְנָא לְקַבֵּל רוּחָא דְלַעֲיִלָא בְּגוּ רוּחָא דָא וְדָא סְלִקָא בְּהוּ.

תרגום לעברית

כָּל דִּינֵי הָעוֹלָם יוֹצְאִים מִהִיכָל הָזֶה, הֵן טוֹב וְהֵן לָרַע, פֶּרֶט לְשִׁלְשָׁה - בְּנִים, חַיִּים וּמִזֻּנּוֹת, שְׁלֹא נִתְּנָה רְשׁוּת בְּמָקוֹם הַזֶּה. שְׁהָרִי בְּאוֹתוֹ נִהָר עֲלִיּוֹן שְׁכָל הָאוֹרוֹת שׁוֹפְעִים מִמֶּנּוּ הַדָּבָר עוֹמֵד. בְּאִמְצַע הִיכָל הָזֶה הוּא מָקוֹם מְתַקֵּן כְּנֶגֶד הָרוּחַ שֶׁלְמַעְלָה בְּתוֹךְ הָרוּחַ הַזֶּה, וְזוֹ עוֹלָה בָּהֶם.

טקסט הזוהר

תַּרְיֵן עֶשֶׂר פְּתַחֲיֵן אֲנוּן לְהִיכְלָא דָא. בְּכָל פְּתַחָא וּפְתַחָא כָּל אֲנוּן סְרַכִּין וּמִמֶּנּוּ דְאֲנוּן מְכַרְזִי לְאוֹדְעָא לְתַתָּא כָּל אֲנוּן דִּינֵין דְזַמִּינִין לְנַחְתָּא לְתַתָּא. כְּמָא דְאֵת אֲמִר, (דְּנִיאל ד) קָרָא בְּחֵיל וְכֵן אֲמִר גּוֹדוּ אֵילָנָא וְגו'.

תרגום לעברית

שְׁנַיִם עֶשֶׂר פְּתַחֲיִים הֵם לְהִיכָל הָזֶה. בְּכָל פְּתַח וּפְתַח כָּל אוֹתָם שְׁרִים וּמִמֶּנּוּ שְׁמִכְרִיזִים לְהוֹדִיעַ לְמַטָּה כָּל אוֹתָם הַדִּינִים הָעֲתִידִים לָרֶדֶת לְמַטָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּנִיאל ד) קוֹרָא בְּחֵיל וְכֵן אוֹמֵר קַצְצוּ הָאֵילָן.

ומגו כְּרוּזֵי אֱלִין נְטִלֵי מְלָה כָּל מְרִיהוֹן דְּגִדְפִין עַד דְּאֻדְעֵי מְלָה לְרָקִיעַ (קכ"ה א) דְּחֻמָּה.
ומתמָן כַּד נִפְיָק שְׁמֵשׁא נִפְיָק מְלָה וְאַתְשִׁטִּיא בְּעֶלְמָא עַד דְּמִטִּי לְהֵהוּא חִיּוּא דְרָקִיעָא
(קכ"ה א) דְּכָל כִּכְבֵּי דְרָקִיעָא גְלִידוּ בֵּיה דְּאִיהוּ בְּאַמְצָעִיתָא דְרָקִיעָא.

תרגום לעברית

ומתוֹךְ הַכְּרוּזִים הִלְלוּ לִוְקָחִים דָּבָר כָּל בְּעֲלֵי הַכְּנָפִים, עַד שְׁמוּדִיעִים הַדָּבָר לְרָקִיעַ שֶׁל
חֻמָּה. וּמֵשֶׁם, כְּשִׁיוֹצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ, יוֹצֵא דָבָר וּמִשׁוּטֵט בְּעוֹלָם עַד שְׁמִגִּיעַ לְאוֹתוֹ הַנֶּחֱשׁ שֶׁל
הָרָקִיעַ שֶׁכָּל כּוֹכְבֵי הָרָקִיעַ קְפוּאִים בּוֹ, שֶׁהוּא בְּאַמְצָע הָרָקִיעַ.

טקסט הזוהר

וְשִׁמְעִין מְלָה וְנִקְטִין לָהּ אֲנוּן סָרְכִין דְּתַחוּת (שְׁמִיא) (ד' א' שְׁמֵשׁא) וְאֲנוּן דְּמִמָּן עַל
הֵהוּא חִיּוּא וּמִתְמָן אֲתַפְּשֵׁט לְעֶלְמָא. וְאַפִּילוּ רֹחִין וְשָׂדִין וְאַפִּילוּ עוֹפֵי שְׁמִיא מוֹדְעֵי
לִיה בְּעֶלְמָא. כְּרוּזִין תְּבִין וְסִתְמִין פִּתְחִין. לֹא סִלְקָא (לֹאסְתִּלְקָא) רוּחָא בְּרוּחָא עַד
דְּכֻלְהוּ רוּחִין תְּתַאֲי כְּלָהוּ חַד בְּהָדִי (רוּחָא בַּתֵּר) הֵאִי רוּחָא וְכֻלְהוּ אֲתַפְּלִילֵן וְעֹאֲלִין דָּא
בְּדָא עַד דְּאֲתַעְכִּיד כֻּלָּא חַד.

תרגום לעברית

וְשׁוֹמְעִים הַדָּבָר, וְלִוְקָחִים אוֹתוֹ הַשָּׂרִים שֶׁתַּחַת [הַשָּׁמַיִם] הַשֶּׁמֶשׁ, וְאוֹתָם שְׁמִמָּנִים עַל
אוֹתוֹ הַנֶּחֱשׁ, וּמֵשֶׁם זֶה מִתְפַּשֵּׁט לְעוֹלָם. וְאַפִּילוּ רוּחוֹת וְשָׂדִים וְאַפִּילוּ עוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם
מוֹדְעִים אוֹתוֹ בְּעוֹלָם. הַכְּרוּזִים שָׂבִים וְסוֹתְמִים פִּתְחִים. לֹא עוֹלָה [לֹאסְתִּלְקָא] רוּחַ
בְּרוּחַ עַד שֶׁכָּל הָרוּחוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת כָּלָם אֶחָד יַחַד עִם [הָרוּחַ אַחֲרִי] הָרוּחַ הַזֶּה, וְכָלָם
נִכְלָלִים וְנִכְנָסִים זֶה בְּזֶה עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה הַכֹּל אֶחָד.

כַּר נֶשׁ כַּד אֵיהוּ כְּבִי מְרַעִיָּה הָכָא אֲתֵדָן הֵן לְחַיִּים הֵן לְמָוֶת. חַיִּין תְּלִיָּא לְעֵילָא אִי אֲתֵדָן
הָכָא לְחַיִּים יְהִי חַיִּין מְלַעֲלָא וְאִי לָא, לָא יַהֲבִין. זַפְּאָה חוֹלְקִיָּה מֵאֵן דְּאֲתֵדָבֵק בְּמֵאֲרִיָּה
וְיַעֲוֹל וְנָפִיק. הָכָא קִידָה בְּאַנְפִּין בְּאַרְעָא לְאַתְגַּבְרָא עַל דִּינָא. עַל הָאִי הֵיכְלָא אֲתֵמַר
(דְּבָרִים לֵב) אֵל אֱמוּנָה וְאִין עוֹל וְגו': הֵיכְלָא חֲמִישָׁאָה. הֵיכְלָא דָא הֵיכְלָא דְבִרְקָא
זֵהִיר. דְּאֵיהוּ רוּחָא דִּמְזֻהִיר נְהִיר לְאַנּוּן תַּתְּאִי. רוּחָא דָא אֵיהוּ כְּלִיל וּפְתַח וְסֻגִּיר נְהִיר
וְנִצִּיץ לְכָל סֻטְרִין. מְנַצִּיצוּ דָא נְהִיר חַד נְהוּרָא כְּעִין אֲרֻגּוֹנָא. נְהוּרָא דָא כְּלִיל כָּל (ד' א'
כָּל) גְּוֹנִין דְּנְהִירִין. נְהוּרָא חוּר וְאוּכָם סוּמָק וְיָרוּק. אֲתֵכְלִילֵן אֲלִין בְּאֲלִין. אֲתֵרְקִים
חֻר בְּסוּמָק. אוּכָם בְּיָרוּק. לְבַתֵּר חוּר בְּאוּכָם וְאַתְעֵכִיד חַד חִיּוּתָא מְרַקְמָא וְאַתְכְּלִיל
בְּהָ יָרוּק וְסוּמָק. דִּיּוֹקְנָהָ כְּדִיּוֹקְנָא דְבַר נֶשׁ דְּכְלִיל כָּל דִּיּוֹקְנִין.

תרגום לעברית

כְּשֶׁבֶן אָדָם נִמְצָא בְּבֵית חָלִיו, כָּאֵן נִדּוֹן הֵן לְחַיִּים הֵן לְמָוֶת. הַחַיִּים תְּלוּיִים לְמַעְלָה. אִם
נִדּוֹן כָּאֵן לְחַיִּים - נוֹתֵנִים חַיִּים מְלַמְעָלָה. וְאִם לָא - אִזּוּ לָא נוֹתֵנִים. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי
שְׁנִדְבֵק בְּרַבּוֹנוֹ וְנִכְנָס וְיוֹצֵא. כָּאֵן קִידָה עַל אַפִּים בְּאַרְץ לְהִתְגַּבֵּר עַל הַדִּין. עַל הַהֵיכָל
הַזֶּה נֶאֱמַר (דְּבָרִים לֵב) אֵל אֱמוּנָה וְאִין עוֹל וְגו'. הֵיכָל הַחֲמִישִׁי. הֵיכָל זֶה הֵיכָל הַבִּרְקָה
שְׁזוּהִיר, שֶׁהוּא רוּחַ שְׁמֻזְהִיר וּמֵאִיר לְאוֹתָם הַתַּחֲתוֹנִים. רוּחַ זֶה הִיא כְּלוּלָה וּפּוֹתַחַת
וְסוּגֶרֶת, מֵאִירָה וְנוֹצֶצֶת לְכָל הַצְּדִידִים. מְנַצֵּנוֹץ זֶה מֵאִיר אוֹר אֶחָד כְּעִין הָאֲרֻגְמָן. הָאוֹר
הַזֶּה כּוֹלֵל כָּל [כָּלִל] הַגְּוֹנִים שְׁמֵאִירִים. אוֹר לָבֵן וְשָׁחֹר, אָדָם וְיָרֵק. נִכְלָלִים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה.
נִרְקָם לָבֵן בְּאָדָם, שָׁחֹר בְּיָרֵק. אַחֵר כֹּךְ לָבֵן בְּשָׁחֹר. וְנַעֲשִׂית חֲזִיה אַחַת מְרַקְמָת, וְנִכְלָל
בְּהָ יָרֵק וְאָדָם. דְּמוּתָהּ כְּדְמוּת אָדָם שְׁכוּלָל כָּל הַדְּמִיּוֹת.

מִיָּנָה נִפְקוּ ד' סְמִכִין דְּאַנּוּן חֵיווֹן רַבְרָבָן עַל אֲלִין דְּלִתְתָּא. חַד אֶקְרִי אוּפֵן דְּאִיהוּ תִרִין.
בְּגִין דְּכַד אֶתְחַזֵּי הָאִי אֶתְנַהִיר אַחֲרָא בְּגוּוּיָהּ. דְּבִיק דָּא בְּדָא. עָאֵל דָּא בְּדָא. לְבַתֵּר עָאֵל
אַחֲרָא דָּא בְּדָא וְאֶתְחַזֵּין ד' רִישֵׁין לְד' סְטֵרִין דְּעֵלְמָא וְכִלְהוּ חַד גּוּפָא. וְאֲלִין אַנּוּן דְּכַתִּיב
בְּהוּ (יחזקאל א) כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאוּפֵן בְּתוֹךְ הָאוּפֵן, וְכִלְהוּ אֲלִין קִשְׁרִין דָּא בְּדָא. כְּחִיּוֹ
(נ' א דחיוזו) דְּחֵיוֹן עֵלְאִין דְּלֹא מִתְפָּרֵשׁ לְעֵלְמִין. הָאִי חֵיוֹתָא דְּאַרְבַּע גּוּוּנִין מְרַקְמִין
אַחֲדִין אֲלִין בְּאֲלִין לְד' סְטֵרִין. מִהֲכָא כַּד נִטְלָא חֵיוֹתָא דָּא נִטְלָא לְתִרִין סְטֵרִין.

תרגום לעברית

מִמְּנָה יֵצְאוּ אַרְבַּעַה עֲמוּדִים שֶׁהֵם חַיּוֹת גְּדוּלוֹת עַל אֵלֶּה שְׁלֵמֻטָּה. אֶחָד נִקְרָא אוּפֵן שֶׁהוּא
שְׁנִים. מִשּׁוּם שֶׁכְּשֶׁנִּרְאָה זֶה, מֵאִיר אַחֵר בְּתוֹכוֹ. דְּבִיּוֹק זֶה בְּזֶה. נִכְנָס זֶה בְּזֶה. אַחֵר כֶּה
נִכְנָס אַחֵר זֶה בְּזֶה, וְנִרְאִים אַרְבַּעַה רָאשִׁים לְאַרְבַּעַה רוּחוֹת הָעוֹלָם, וְכֻלָּם גּוּף אֶחָד.
וְאֵלֶּה הֵם שְׁכָתוּב בָּהֶם (יחזקאל א) כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאוּפֵן בְּתוֹךְ הָאוּפֵן. וְכָל אֵלֶּה קִשּׁוּרִים
זֶה בְּזֶה, כְּמִרְאָה הַחַיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁלֹּא נִפְרְדּוֹת לְעוֹלָמִים. הַחִיָּה הַזֶּה שֶׁל אַרְבַּעַה גּוּנִים
מְרַקְמִים אַחוּזִים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה לְאַרְבַּעַה רוּחוֹת. מִכָּאן שֶׁכְּשֶׁנּוֹסַעַת הַחִיָּה הַזֶּה, הִיא נוֹסַעַת
לְשְׁנֵי רוּחוֹת.

טקסט הזוהר

הָאִי רוּחָא דְּבִרְקָא אֶתְכַלִּיל בְּתִרִין רוּחִין. רוּחָא דָּא דְּבִרְקָא אֶפִּיק חַד חֵיוֹתָא וְכָל אַנּוּן
נְהוּרִין. רוּחָא אַחֲרָא אֶתְנַהִיר מִנִּיהּ דְּאֶקְרִי רוּחָא מְלַהֲטָא נְהִירִין מִנִּיהּ תִרִין נְהוּרִין דְּאַנּוּן
אַרְבַּע. וְאֲלִין נְהוּרִין מִתְהַפְּכִין בְּגוּוּנִין. וְהֲכָא אִיהוּ (בראשית ג) לֵהֵט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת.
אֲלִין אַנּוּן נְהוּרִין דְּמִתְהַפְּכִין שְׁנָנָא דְּחֶרֶבָא (ואלִין גְּלִיף) וְאֲלִין קִיִּימִי עַל הַיִּכְלָא
דְּלִתְתָּא. בְּגִין דְּהָאִי לֵהֵט הַחֶרֶב קִיִּימָא עַל אַנּוּן ע' נְהוּרִין דְּבִי דִינָא. מִהֲכָא כָּל אַנּוּן
דִּינִין דְּדִינִי דִינָא חֶרֶבָא תִלְיָא עַל רִישֵׁיהוּ מְלַעֲיָא.

הרוח הוא של הפרק נכללת בשתי רוחות. רוח זו של הפרק מוציאה חיה אחת וכל אותם האורות. רוח אחרת מאירה ממנה, שנקראת רוח מלהטת, מאירים ממנה שני אורות שהם ארבעה. והאורות הללו מתהפכים בגונים. וכאן הוא (בראשית ג) להט החרב המתהפכת. אלו אותם מאורות שמהפכים שנינות החרב, [ואלה חוקים] ואלה עומדים על ההיכל שלמטה, משום שלהט החרב הזאת עומדת על אותם שבעים אורות של בית הדין. מכאן, כל אותם דינים שדינים דין, חרב תלויה על ראשם מלמעלה.

טקסט הזהר

האי להט החרב דאלין אנון נהורין דלסטור שמאלא אפיקו חד חיותא אחרא דקיימא על ד' דלא קיימי בקיומיהו תרי מימינא ותרי משמאלא. כד רוחא דחיותא האי עאל באלין. נציץ מנייהו תרי ניצוצין מלהטן. ונפקי מהאי היכלא לבר ומתהפכי תדיר. אלין ניצוצין (נג ב) מלהטן לזמנין נוקבי לזמנין גוברי לזמנין רוחין לזמנין עירין קדישין.

תרגום לעברית

להט החרב הוא של אלה הם אותם אורות שלצד שמאל הוציאו חיה אחת אחרת שעומדת על ארבע שלא עומדים בקיומם, שנים מימין ושנים משמאל. כשרוח החיה הוא נכנסת באלה, נוצץ מהם שני ניצוצות לוחטים, ויוצאים מההיכל הזה החוצה ומתהפכים תמיד. הניצוצות הללו לוחטים. לפעמים נקבות לפעמים זכרים. לפעמים רוחות ולפעמים מלאכים קדושים.

טקסט הזהר

מאי טעמא בגין דכד אתכליל האי חיותא בחיותא קדמא, מגו תקיפו דאתכלילן דא בדא, נפקא חד נצוצא מלהטא תדיר דלא אתדער לעלמין, ושאטא ואזלא אבתרייהו דאינון תרין ניצוצין.

מה הטעם? משום ששנכילת החיה הזו בחיה הראשונה, מתוך החזק שנכללים זה בזה יוצא ניצוץ אחד לזה תמיד שלא דועך לעולמים, ושט והולך אחריהם של אותם שני ניצוצות.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (מ"ד ע"ב) ♦

טקסט הזהיר

והשתא אינון גוברין ועבדין שליחותא בעלמא, ועד לא מסיימי מתדעכי (כדין) וההוא ניצוצא בטש בהו

תרגום לעברית

ועכשו הם זכרים ועושים שליחות בעולם. ועד שלא מסיימים, מתדעכים [אז], והניצוץ הזה מכה בהם ומאיר להם, ומתחדשים במקדם, והם נקבות, והולכות ומשוטטות. וטרם שמסיימות הן דועכות. וניצוץ זה מכה בהם ומאיר להם וחוזרים במקדם, משום שאותו ניצוץ כלול מהכל, כלול מארבעה גונים, ולכן הם מתהפכים לכל הגונים הללו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.